

33. Nígba tí àwọn òjísẹẹ Wa sì de òdòdò Luutu, ó dààmú nítoríi wọn, kò sì ní agbára láti dààbò bò wọn, wọn sì wí pé: Má ẹ bẹ̀rù, má sì ẹ banújé, dájúdájú awa yóò gbà ẹ là àti àwọn idílée rẹ àyàfi iyàwòò rẹ, ẹni tí ó wà lára àwọn tí yóò ẹ̀kù sẹ̀yìn.

34. Dájúdájú àwa yóò sọ iyà kalẹ láti sánmò wá lé àwọn ènìyàn ilú yìi lórí nítorí iwàkiwà tí wọn n hù.

35. Àwá sì ti fi àmì kan tí ó fojú hàn silẹ níbẹ̀ fún àwọn ènìyàn tí wọn ní lààkàyè.

36. Àti pé A rán Şuhaibu sí àwọn aráa Madiyana, òun ni arákùnrin wọn. Ó sì wí pé: Ẹyin ènìyàn mi, ẹ máa jòsìn fún Allaahu, kí ẹ sì máa retí ojò ikẹ̀yìn, kí ẹ má ẹ hu iwà ẹ̀sẹ̀ lórí ilẹ̀ gégé bí àwọn oníbàjé.

37. Şùgbón wọn pé ẹ ni òpùrò, mími titi ilẹ̀ sì gbá wọn mú, nítorí nàà wọn di ẹni tí ó kú sí orí idojúbolẹ̀ nínú un ilẹ̀ wọn.

38. Bẹ̀e nàà ni A ránşé sí àwọn aráa Haadu àti Samuudu, nínú un àwọn ibùgbée wọn sì hàn sí yín. Àti pé ẹ̀şù ẹ̀ àwọn isẹ̀ (buburúu) wọn ní ọ̀şó fún wọn, ó sì şẹ̀rìi wọn kùrò lójú ọ̀nàa (ti Allaahu), wọn sì ti jẹ ẹni tí ó ríran tẹ̀lẹ̀ rí.

39. Àti pé A ránşé sí Kọ̀oruunu àti Firiaonu àti Haamaanu. Dájúdájú Muusaa tí wáá bá wọn pẹ̀lúu àwọn àmì tí wọn fojú hàn, şùgbón wọn ẹ̀ igbéraga lórí ilẹ̀, bẹ̀e sì ni wọn kò le bọ̀ lówọ̀ Wa.

40. Àwá jẹ olúkúlùkù ní iyà ẹ̀şẹ̀ẹ̀ rẹ. A fi atẹ̀gùn bá nínú un wọn wí, A sì mú àwọn miíràn pẹ̀lúu jíjágbe mó wọn; ẹ̀lòmíiran nínú un wọn, A jẹ kí ilẹ̀ gbé wọn mì, A sì tẹ̀ àwọn miíràn rí sínú un omi. Allaahu kò ẹ̀ àbòsí fún wọn, şùgbón àwọn ni wọn ẹ̀ àbòsí fún ẹ̀mí araa wọn.

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ
وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ
إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَاتَكَ كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿٢٣﴾ إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ
الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٥﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
شُعَيْبًا فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ
الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٢٦﴾
فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
دَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٢٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ
تَّيَّيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسْكِنِهِمْ ۖ وَزَيْنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فصدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا
مُستَبْصِرِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُرُوتَ ۖ وَفِرْعَوْنَ
وَهَامَانَ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ
﴿٢٩﴾ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنبِهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ
مَّنْ حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا ۚ
وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٠﴾